

Resultat, Statsregnskabet antagelig vil vise, er altsaa kun et Vidnesbyrd om, at Statens Indtægter er ansatte saaledes, at de i de gode Aar giver et Overskud af Betydning og altsaa ogsaa vil kunne holde i de daarlige Aar. Jeg skal ogsaa her minde om, at der til næste Aar foruden de Bevillinger, som det ikke er muligt allerede nu at forudsige, vil fremkomme to betydelige Udgifter, som vi her ikke har haft at regne med. Den ene er Udgiften til Afbetaling af det nye Statslaan fra 1912, og den anden er Udgiften til Veteranerne fra 1864; der vil medgaa ca. 1 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. til hver af disse Poster. Desuden er det min Opfattelse, at Højkonjunktoren snart vil stunde mod sin Slutning. De fremadskridende Konjunkturer begyndte jo ude i Verden ikke saa lidt tidligere end herhjemme, og der er ikke faa Tegn, der kan tyde paa, at de nu er nær ved deres Kulmination.

Der er nogle af de ærede Medlemmer, som har anket over, at der er fremkommet saa mange Ændringsforslag mellem anden og tredje Behandling, og det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) sagde, at han havde undret sig over at høre mig advare mod de mange Ændringsforslag; jeg var jo tilstrækkelig erfaren i vor finansielle Praksis til at vide, at der vilde fremkomme en hel Del Ændringsforslag og de fleste fra Regeringens Side. Ja, det er ganske rigtigt; men jeg er ogsaa netop i alle mine Overslag gaaet ud fra et ret klækkeligt Beløb til disse Ændringsforslag. Advarselen mod at stille flere Ændringsforslag end nødvendigt har jeg selvfølgelig ikke alene rettet til de ærede Medlemmer her, men ogsaa til mine Kolleger, og der er heller ikke i Aar fremkommet flere Ændringsforslag, end der normalt plejer. I Fjor forringedes Balancen mellem anden og tredje Behandling med ca. 1 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.; i Aar er den dog ikke forringet saa meget. Naar Ændringsforslagene imidlertid har været flere, end jeg anser for heldigt, og flere, end jeg mener, de behøver at være f. Eks. til næste Aar, ligger det i særlige Forhold, som den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) ogsaa til Dels var inde paa, nemlig i dette, at vi i en Række af Aar har holdt Udgifter tilbage, hvis Berettigelse vi i og for sig erkendte, Udgifter, om hvilke vi til de interesserede har sagt: „Ja, vi mener, her bør foretages noget, men vi er ikke i Stand til at gøre det, før der bliver tilvejebragt Balance.“ Det er ganske naturligt, at disse forskellige Kreditorer, om jeg tør kalde dem saaledes, som Aar efter Aar er blevet afvist med Veksler paa

Fremtiden, nu har meldt sig og ønsker disse Veksler indløste. Regeringen har ikke kunnet nægte at gøre det, fordi den selv har erkendt disse Kravs Berettigelse og selv har henvist til, at de skulde blive opfyldte, naar Balancen var der.

Saa siger man: Ja, men Regeringen burde være saa forudseende, at den ikke efterhaanden kom dryppende med Ændringsforslagene under Finanslovens Behandling, men straks indbefattede dem alle i Finanslovsforslaget. Jeg skal være den første til at erkende, at det var udmærket, hvis det kunde ske, men man kan stille denne Fordring til Dagens Ende, og man vil aldrig faa den opfyldt. Hverken i dette eller i noget som helst andet Land kan det undgaas, at Regeringen kommer med en hel Del Ændringsforslag under en Finanslovbehandling, der tager adskillige Maaneder. Det ligger for nogle Kravs Vedkommende i, at man vel har vidst, at de burde opfyldes i det Finansaar, her lovgives for, men at Forarbejderne ikke har været saa vidt fremskredne ved Finanslovsforslagets Fremlæggelse, at man har kunnet stille Forslagene, og andre Ting har man overhovedet ikke kunnet forudse. Jeg skal nævne et Par Eksempler paa saadanne Grupper af Forslag. Jeg kan nævne Forslaget om Forhøjelse af de militære Arbejderes Løn. Forsvarsministeren havde lovet at lade den meget omtalte Kommissionsbetænkning angaaende Orlogsværftets Arbejdere undersøge ad statistisk Vej, og naar Resultatet deraf fremkom, vilde han eventuelt stille Forslag. Disse Resultater har ikke foreligget saa betids, at det var muligt at stille Forslag ved Finanslovsforslagets Fremlæggelse. Med Hensyn til Bevillingen til den baltiske Udstilling, som ogsaa er nævnt, var det ikke muligt ved Finanslovsforslagets Fremlæggelse at vide, hvorledes det vilde være hensigtsmæssigt og rigtigt at fordele Bevillingen mellem Tillægsbevillingslovsforslaget for i Aar og Finanslovsforslaget for det følgende Finansaar. Med Hensyn til Børnesagen og Tuberkulosens Bekæmpelse har vi en Lovgivning, der forpligter os til ret betydelige Ofre, og det kan ikke nytte, at Justitsministeren siger Nej, naar der i Løbet af Finanslovbehandlingen her melder sig Sanatorier og Tuberkulosehospitaller til Anerkendelse, eller det viser sig, at der ikke er Plads paa Børnehjem og Børneoptagelsesanstalter til at fyldestgøre Børnelovens Fordringer; man maa skaffe Betingelser til Vejre for, at den Lovgivning, vi har, kan blive ført ud i Livet. Det er ikke muligt